

Ավետիք Իսահակյան

Շղարշ-ամպերն երկինքն առան

Շղարշ-ամպերն երկինքն առան,
Լուսնակն անդորր կշողա,
Լռիկ ճահճում հարհանդ-մարմանդ,
Նուրբ եղեգը կղողա:

Արագիլը՝ մենակ ու լուռ,
Եղեգնի մոտ կքայլե.
Կմտորե՝ խոր ուտխուր,
Ճահիճն աղոտ կփայլե:

Մռայլ ափին մենակ նստած՝
Սիրտս անուշ կթաղծի.
Եվ անուրջում միտքս թաղված՝
Քունն աշերիս կհանգչի...

1895

Անի